

ГОРОХОВА́ТСЬКИЙ Ярослав Борисович (17. 09. 1925, м. Олександрія, нині Кіровоград. обл. — 28. 05. 1976, Київ) — хімік. Доктор хімічних наук (1968), професор (1971). Член-кореспондент АН УРСР (1972). Учасник 2-ї світової війни, бойові нагороди. Закін. Київський університет (1950). Відтоді працював в Інституті фіз.

хімії АН УРСР: 1962–66 — заступник директора з наукової роботи, 1966–74 — заступник директора і завідувач відділу. Вивчав гетероген. каталіз, закономірності кінетики, макрокінетики та механізму неповного окиснення вуглеводнів. Розробив каталітич. спосіб отримання етилену, циклогексанолу і циклогексанону; прямий оригін. метод виявлення радикально-ланцюг. механізму гетерогенно-гомогенних каталітич. процесів. Відкрив принципово нове явище в галузі каталізу — фотокаталітич. ефект пам'яті. Дослідив неповне окиснення олефінів, що є одним із найперспективніших методів перероблення нафтових газів.

Основні праці

Электронное взаимодействие кислорода и этилена с серебром. Москва, 1958; Неполное каталитическое окисление олефинов. К., 1964 (співавтор); Гетерогенно-гомогенные реакции. К., 1972 (співавтор); Propylene and Oxygen chemisorption on cupric oxide catalysts // J. Catalysis. 1973. Vol. 28, № 3; Розвиток досліджень з каталізу в Академії наук УРСР // Вісн. АН УРСР. 1975. № 11.

В. О. Зажигалов

Бібліографічний опис:

Гороховатський Ярослав Борисович / В. О. Зажигалов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31484>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).